

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia	
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	DYDAKTYKA HISTORII
Nazwa w języku angielskim:	DIDACTICS OF HISTORY
Język wykładowy:	POLSKI
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	HISTORIA
Jednostka realizująca:	INSTYTUT HISTORII I STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	OBOWIĄZKOWY
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	TRZECIEGO STOPNIA
Rok studiów:	1
Semestr:	1
Liczba punktów ECTS:	2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Jarosław Cabaj
Założenia i cele przedmiotu	Zapoznanie studentów z przebiegiem i uwarunkowaniami kształcenia w szkole wyższej oraz kompetencjami i umiejętnościami niezbędnymi w pracy nauczyciela akademickiego
Symbol efektu	Efekty kształcenia
	WIEDZA
W_01	Zna uwarunkowania rozwoju i kształcenia w szkolnictwie wyższym w Polsce
W_02	Zna uwarunkowania prawne kształcenia w uczelniach wyższych
W_03	Posiada wiedzę o europejskich i krajowych uwarunkowaniach edukacji na poziomie wyższym związanych z kreowaniem Europejskiego Szkolnictwa Wyższego i perspektywą uczenia się przez całe życie
W_04	Ma wiedzę o statusie prawnym, kompetencjach i umiejętnościach niezbędnych w pracy nauczyciela akademickiego
W_05	Dysponuje wiedzą o organizacji i planowaniu działalności dydaktycznej w szkolnictwie wyższym
W_06	Zna formy, metody, środki promocji nauki w środowisku
	UMIEJĘTNOŚCI
U_01	Umie poszukiwać informacji w różnych źródłach i je interpretować w zakresie pracy dydaktycznej i naukowej nauczyciela akademickiego
U_02	Potrafi wyrażać swoje opinie w zakresie kompetencji i umiejętności potrzebnych w pracy nauczyciela akademickiego
U_03	Potrafi zaplanować przebieg procesu dydaktycznego
U_04	Potrafi przygotować zadania testowe, pytania na kolokwium i egzamin do nauczanego przedmiotu
U_05	Potrafi skonstruować projekt sylabusu do przedmiotu kształcenia
U_06	Potrafi sporządzić plan prelekcji na wybrany temat
U_07	Potrafi przedstawić wyniki własnych i zespołowych badań
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE
K_01	Dokonuje samooceny własnych kompetencji
K_02	Potrafi formułować opinie na temat szkolnictwa wyższego i przebiegu w nim kształcenia
K_03	Rozumie potrzebę kształcenia ustawicznego i ciągłego podnoszenia własnych kwalifikacji w celu sprostania konkurencji na rynku zawodowym oraz aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym, politycznym, gospodarczym i kulturalnym
Forma i typy zajęć:	ĆWICZENIA 30godz.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Znajomość siatki pojęciowej z zakresu dydaktyki ogólnej

Treści modułu kształcenia:

1. Wykład organizacyjny.

Miejsce przedmiotu w procesie kształcenia na studiach III stopnia. Oczekiwania uczestników zajęć wobec przedmiotu.

Zapoznanie z sylabusem. Dyskusja.

2. Szkolnictwo wyższe w Polsce.

Charakterystyka systemu szkolnego. Rozwój szkolnictwa wyższego. Typy uczelni wyższych. Główne kierunki kształcenia wyższego. Szkolnictwo wyższe w ustawodawstwie. Proces boloński. Dyskusja.

3. Uczelnia wyższa.

Uwarunkowania prawne kształcenia w uczelniach. Podstawy prawne działania szkoły wyższej. Organizacja procesu kształcenia.

Praca z tekstem ustaw.

4. Europejskie i krajowe ramy kwalifikacji.

Europejskie ramy kwalifikacji. Krajowe Ramy Kwalifikacji. Opis efektów kształcenia. Kierunek studiów: efekty kształcenia, opis założonych efektów kształcenia, opis procesu kształcenia. Praca z tekstem źródłowym.

5. Proces dydaktyczny w szkole wyższej

Założenia teorii procesu dydaktycznego. Proces dydaktyczny, jako związek nauczania i uczenia się. Wielostronne nauczanie i uczenie się. Proces dydaktyczny a proces badawczy. Rola motywacji w procesie dydaktycznym. Indywidualizacja i praca grupowa. Wyniki procesu dydaktycznego. Dyskusja.

6. Treści kształcenia.

Istota i kryteria doboru treści kształcenia. Teorie doboru treści kształcenia. Kierunki i tendencje przemian w treściach kształcenia. Dobór treści kształcenia do nauczanego przedmiotu. Sporządzenie projektu treści modułu kształcenia przedmiotu.

7. Formy kształcenia w szkole wyższej.

Wykład. Ćwiczenia i prace laboratoryjne. Konwersatoria. Proseminaria. Seminarium. Konsultacje dla studentów. Praktyka studencka. Dyskusja.

8. Metody nauczania wykorzystywane w szkolnictwie wyższym

Istota i klasyfikacja metod. Wybrane metody nauczania. Dobór metod nauczania. Dyskusja.

9. Środki dydaktyczne stosowane przez nauczyciela akademickiego

Istota i klasyfikacja środków dydaktycznych. Funkcje środków dydaktycznych. Dobór środków dydaktycznych. Dyskusja.

10. Kontrola w procesie kształcenia.

Istota i cele kontroli. Zakres kontroli. Formy kontroli. Metody kontroli. Test w procesie kontroli. Kolokwia i egzaminy.

Sporządzenie projektu: zadań testowych, pytań na kolokwium i egzamin do nauczanego przedmiotu.

11. Ocena w procesie kształcenia.

Pojęcie i istota oceny. Cechy oceny. Formy oceny. Kryteria oceniania. Skuteczne ocenianie z dydaktycznego punktu widzenia.

Najczęstsze błędy w ocenianiu. Dyskusja.

12. Nauczyciel akademicki

Nauczyciel akademicki w ustawodawstwie. Rola, zadania i funkcje nauczycieli akademickich. Kompetencje i kwalifikacje zawodowe. Nauczyciele akademicy w oczach studentów. Rozwój zawodowy. Dyskusja.

13. Student

Obowiązki i prawa studenta. Studenci w oczach nauczycieli akademickich. Wdrażanie studentów do samokształcenia. Dyskusja.

14. Organizacja i planowanie działalności dydaktycznej

Istota organizacji i planowania. Warunki skutecznego planowania. Przygotowanie nauczyciela do prowadzenia zajęć. Syllabus.

Sporządzenie projektu sylabusu do prowadzonych zajęć.

15. Promocja nauki w środowisku.

Przygotowanie i wygłaszanie prelekcji. Przygotowanie do opublikowania prowadzonych badań. Autoprezentacja – czyli jak skutecznie prezentować. Prezentacja wyników własnych i zespołowych. Plan prelekcji. Inscenizacja autoprezentacji.

Literatura podstawowa:

Dydaktyka szkoły wyższej. Wybrane problemy, pr. zb. pod red. U. Schrode, Warszawa 2010.

T. Lewowicki, Proces kształcenia w szkole wyższej, Warszawa 1988.

K. Kruszewski, Kształcenie w szkole wyższej, Warszawa 1988.

J. Półturzycki, Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 1997.

Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela, pod red. K. Kruszewskiego, Warszawa 1994.

Uczenie metodą projektów, pod red. B. D. Gołębnik, Warszawa 2002.

D. C. Philips, Podstawy wiedzy o nauczaniu, Gdańsk 2003.

G. Fenstermacher, J. Solis, Style nauczania, Warszawa 2006.

A. Kotusiewicz, G. Koć-Seniuch, Nauczyciel akademicki w refleksji nad własną praktyką edukacyjną, Warszawa 2008.

M. Kostera, A. Rosiak, Nauczyciel akademicki. Zajęcia dydaktyczne. Jak je prowadzić, by... Gdańsk 2008.

A. Bradbury, Jak przygotować prezentację?, Gliwice 2000.

J. Calhann, H. Hopkins, Przykłady modeli uczenia się i nauczania, Warszawa 1999.

R. Gagne, L. Briggs, W. Wager, Zasady projektowania dydaktycznego, Warszawa 1992.

G. Łosiński, Sztuka prezentacji, Poznań 2000.

B. Lunden, L. Rosell, Technika prezentacji. O sztuce przemawiania, aranżowania i przekonywania, Gdańsk 2006.

Studia wyższe z perspektywy rynku pracy, pr. zb. pod red. B. Sitarskiej, K. Jankowskiego, R. Droby, Siedlce 2010.

Studia trzystopniowe a jakość w szkole wyższej, pod red. B. Sitarskiej, R. Droby, K. Jankowskiego, Siedlce 2007.

Dylematy edukacyjne współczesnego człowieka a jakość kształcenia w szkole wyższej, pod red. B. Sitarskiej, R. Droby, K. Jankowskiego, Siedlce 2008.

Ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym z 11 marca 2011 r.

Roz. MN i SW z dn. 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Roz. MN i SW w sprawie wzorcowych efektów kształcenia z dnia 4 listopada 2011 r. (Dz. U. Nr 253, poz. 1521).

Roz. MN i SW zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość z dnia 2 listopada 2011 r. (Dz. U. Nr 246, poz. 1470).

Roz. MN i SW w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. (Dz. U. Nr 253, poz. 1520).

Roz. MN i SW w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia z dnia 5 października 2011 r. (Dz. U. Nr 243, poz. 1445).

Roz. MN i SW w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1169)

Statut uczelni wyższej.

Regulamin studiów.

Europejskie ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie, Luksemburg 2009.

Literatura dodatkowa:

A. Kraśniewski, Proces boloński. To już 10 lat, Warszawa 2009.

Dylematy dydaktyki szkoły wyższej w dialogu i perspektywie, pod red. A. Karpińskiej, A. Wróblewskiej, Białystok 2008.

Ch. Dauby, Rozwój zawodowy nauczyciela, Gdańsk 2004.

M. McKay, M. Davis, P. Fanning, Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 2003.

K. Wójcik, Piszemy akademicką pracę promocyjną licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2005.

B. Tarasiewicz, Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do emisji głosu, Kraków 2003.

Wiedza, umiejętności a jakość kształcenia w szkole wyższej, pr. zb. pod red. B. Sitarskiej, K. Jankowskiego, R. Droby, Siedlce 2009.

Jakość kształcenia w szkole wyższej wobec wyzwań współczesności, pr. zb. pod red. B. Sitarskiej, K. Jankowskiego, R. Droby, Siedlce 2011.

E. Świerzbowska-Kowalik, Nauczyciele akademicy i studenci, „Nauka i Szkolnictwo Wyższe”, 1993, nr 1.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

konwersatorium wspomagane technikami multimedialnymi, dyskusja, pogadanka, prezentacja, praca z tekstem źródłowym, projekt, praca indywidualna i grupowa.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Uczestnictwo w dyskusji. Przygotowanie prac pisemnych.

Forma i sposób zaliczenia (wraz z kryteriami oceniania)

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: co najwyżej dwie nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach i spełnienie każdego z trzech niżej opisanych warunków

1. uzyskanie co najmniej 20 punktów za uczestnictwo w dyskusji na wykładzie z elementami konwersatorium
2. uzyskanie łącznie co najmniej 40 punktów prac pisemnych
3. uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów ze wszystkich form zaliczenia

Przedział punktacji	0-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100
Ocena	2,0	3,0	3,5	4,0	4,5	5,0

Sposób uzyskania punktów:

1. uczestnictwo w dyskusji na wykładzie z elementami konwersatorium: 30 pkt.
2. prace pisemne 60 pkt.

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Przygotowanie prac pisemnych	10
Sumaryczne obciążenie studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2